

царіе, и олтари-тѣ които направи Манас-¹² сія въ два-та двора на домъ-ть Господень, събори гы царь-тѣ и свали гы отъ тамъ, и хвърли прахъ-тѣ имъ въ потокъ-тѣ Кедронъ. И высокы-тѣ мѣста които бѣхъ прѣдъ Іерусалимъ, които бѣхъ отде-¹³но на горж-тѣ на развращеніе-то, «които съгради Соломонъ Израилевъ-тѣ царь, за Аstartж мерзость-тѣ на Сидонцы-тѣ, и за Хамоса мерзость-тѣ на Моавиды-тѣ, и за Мелхома мерзость-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове, оскверни царь-тѣ. И ¹⁴тѣсь круши истуканы-тѣ, и изсѣчѣ Ашеры-тѣ, и напильни мѣста-та имъ съ человѣческы кости.

15 И олтарь-тѣ които бѣ въ Вееніль, и высокото мѣсто укоето направи Іерово-¹⁶амъ Наватовъ-тѣ сынъ, които направи Израїля да съгрѣши, и онзи олтарь и высокото мѣсто изразвали, и изгори высокото мѣсто, и стры гы въ прахъ, и Ашер-тѣ изгори. И когато ся обѣрихъ Йосія и видѣ гробища-та които бѣхъ тамъ въ горж-тѣ, проводи та зѣ кости-тѣ изъ гробища-та, и изгори гы на олтарь-тѣ, и оскверни го, ¹⁷споредъ слово-то Господне, което прогласи тѣзи думы. Тогазъ рече: Каква е тая могила коіжто азъ гледамъ? И градски-тѣ мжжие му рекохъ: «Тя е гробъ-ть на человѣка Божій, които дойде отъ Іудж та прогласи тѣзи дѣла, които ты направи противъ Веенілскій-тѣ олтарь. И рече: Оставьте го; да не поклати никой кости-тѣ му: И упазихъ кости-тѣ му, съ кости-тѣ ¹⁸на пророка които дойде отъ Самарії.

19 Всички-тѣ още домове на высокы-тѣ мѣста които бѣхъ ¹⁹въ градове-тѣ на Самирії, които направихъ Израилеви-тѣ царіе за да прогнѣвать Господа, Йосія гы отмахнѣ и направи имъ споредъ всички-²⁰тѣ дѣла които направи въ Вееніль. И ²¹закла на олтари-тѣ ²²всички-тѣ жреци отъ высокы-тѣ мѣста които бѣхъ тамъ, и ²³изгори вързъ тѣхъ человѣческы кости: и върнѣся въ Іерусалимъ.

21 Тогазъ заповѣда царь-тѣ на всички-тѣ людіе, и рече: «Направѣте пасхъ-тѣ Господу Богу нашему, ²⁴както е писано въ тѣзи книги на завѣтъ-тѣ; Зашто то ²⁵не станѣ таквазъ пасха отъ дні-тѣ на сѫдинѣ-тѣ които сѫдихъ Израїля, нито въ всички-тѣ дни на Израилеви-тѣ царіе, и на 23 Іудини-тѣ царіе, Каквато станѣ Господу въ Іерусалимъ тая пасха, въ осмнадесето-то лѣто на царь Йосіїхъ.

с 3 Цар. 11; 7.
т Исх. 23; 24. Втор. 7; 5, 25.
у 3 Цар. 12; 28, 33.
ф 3 Цар. 13; 2.
х 3 Цар. 13; 1 и др.
и 3 Цар. 13; 31.
в Виж. 2 Лѣт. 34; 6, 7.
и 3 Цар. 13; 2.
ц Исх. 22; 20, 3 Цар. 19; 40.

Гл. 11; 18.
и 2 Лѣт. 34; 5.
и 2 Лѣт. 35; 1.
и 2 Лѣт. 35; 5. Числ.
и 2 Лѣт. 35; 18, 19.
и 2 Лѣт. 35; 20.
и 2 Лѣт. 35; 21; 6.
и 2 Лѣт. 35; 20; 27. Втор.
и 2 Лѣт. 35; 24.

²⁴ «Отмахнѣ още Йосія и бѣсовъпропате-²⁵ли-тѣ, и вълшебницы-тѣ, домашны-тѣ и долы, и кумиры-тѣ, и всички-тѣ мерзо-²⁶сти които ся видѣхъ въ Гудинж-тѣ зем-²⁷лѣ и въ Іерусалимъ, ²⁸за да свѣрши думы-тѣ на закопѣ-тѣ, писаны-тѣ въ книж-²⁹тѣ, коіжто намѣри Хелкія священикъ-³⁰тѣ въ домъ-ть Господень. И ³¹подобенъ нему не е былъ прѣди него царь, които да ся е обѣрихъ къмъ Господа съесь всичко-то си сердце, и съесь всичкѣ-тѣ си душъ, и съесь всичкѣ-тѣ си силж, споредъ всичкѣ-тѣ Моисеевъ законъ: нито настанѣ слѣдъ него подобенъ нему. Но Господь не ся повѣрнѣ отъ яростъ-тѣ на голѣмый-тѣ си гнѣвъ, зашто ся распали гнѣвъ-тѣ му противъ Іудж, ³²заради всички-тѣ противъанія, съ които го прогнѣва Манассія. И рече Господь: И Іудж ще отметнѣ отъ лице-то си, ³³както отметнѣ Израїля, и ще отхвърлѣ тойзи градъ Іерусалимъ, които избрахъ, и домъ-тѣ за който рѣкохъ: «Име-то ми ще бѫде тамъ.

28 А останжлы-тѣ дѣянія на Йосіїхъ, и всичко що направи, не сж ли писаны въ книж-тѣ на лѣтовицни-тѣ на Іудини-тѣ царіе?

29 «Въ неговы-тѣ дни, възлѣзе Фараонъ Нехао, Египетскій-тѣ царь, противъ Асирійскій-тѣ царь при рѣкѣ-тѣ Евфратъ. И отиде царь Йосія да го посрѣдне, а той ³⁰*като го видѣ, уби го ³¹въ Магеддонъ. И ³²слугы-тѣ му го възведохъ мъртвъ въ колесницѣ-тѣ отъ Магеддонъ, и донесохъ го въ Іерусалимъ, и заровихъ го въ гробъ-тѣ му. ³³А людіе-тѣ на тѣзи зем-лѣ зѣхъ Йоахаза Йосінъ-тѣ сынъ, та го помазахъ и направихъ го царь вмѣсто бащъ му.

31 Двадесет и три годинъ на възрастъ ³⁴иоахазъ, когато ся въцари: и царова три мѣсеси въ Іерусалимъ. А име-то на майкѣ му бѣше ³⁵Амітала, дъщеря на Іереміїхъ отъ Ливнѣ. И стори зло прѣдъ Господа, споредъ всичко що направихъ отци-тѣ му. И затвори го Фараонъ Нехао ³⁶въ Ривлѣ въ землѣ-тѣ Емаѣ, за да не царува въ Іерусалимъ: и осажди землѣ-тѣ на глобъ сто таланта сребро, и единъ талантъ злато. И ³⁷направи Фараонъ Нехао Елакима Йосінъ-тѣ сыни царь вмѣсто бащъ му Йосіїхъ, и ³⁸промѣни име-то му въ Йоакимъ: а Йоахаза зѣ та го ³⁹заведе въ Египетъ, и умрѣ тамъ. А Йоакимъ ⁴⁰даде Фараону сребро-то и злато-то: расписа

и Гл. 18; 5.
и Гл. 21; 11, 12, 24; 3, 4.
иер. 15; 4.
и Гл. 17; 18, 20, 18; 11, 21; 13.
и 3 Цар. 8; 29; 9; 3. Гл. 21; 4, 7.
и 2 Лѣт. 35; 20.
и Гл. 14; 8.
и Зах. 12; 11.
и 2 Лѣт. 35; 24.

и 2 Лѣт. 36; 1.
* 1 Лѣт. 3; 15. Иер. 22; 11. Семунъ.
и Гл. 24; 18.
и Гл. 25; 6. Иер. 52; 27.
и 2 Лѣт. 36; 4.
и Виж. Гл. 24; 17. Дан. 1; 7.
и Иер. 22; 11, 12. Иез. 19; 3, 4.
и Ст. 33.